

DE OSSEWEI

Vrolijke plattelandskomedie in drie bedrijven

door

AD EN IET WOUTERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE OSSEWEI** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AD EN IET WOUTERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2001 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henk - vrijgezelle boer, "slim", gierig, 40 jaar

Kees - vrijgezelle boer, goedig, werkt hard, 42 jaar

Katrien - huishoudhulp, nieuwsgierig, praat veel, 50 jaar

Jeroen - voorlichter ZLTO, keurige jonge man

Ko - corrupte veehandelaar

Joke - gescheiden jonge vrouw op jacht naar een man

Hedy - vriendin van Joke, feministe, mannenhaatster

Meneer Schimmelpenning - ambtenaartje, belastinginspecteur

Plot van het verhaal is het zwarte geldcircuit wat op het eind ontmaskerd wordt door meneer Schimmelpenning.

Kees, Henk, Katrien en Ko praten plat Zeeuws.

PLAATSBEPALING

EERSTE BEDRIJF:

Speelt zich af in de woonkeuken van de twee broers. Het decor bestaat tenminste uit een eettafel met stoelen en een bank. De inrichting is nog van dertig tot veertig jaar geleden en niets veranderd. Alles ziet er ouderwets en sober uit.

TWEEDE en DERDE BEDRIJF:

Spelen zich af op de minicamping. De achtermuur van het huis is zichtbaar met de achterdeur. Er is een soort terrasje achter het huis wat grenst aan de minicamping. Vanaf het terras is uitzicht op de tenten. Een tent is opgezet als het tweede bedrijf begint. De tweede tent wordt opgezet door de campinggasten.

TIJDSBEPALING:

Het eerste bedrijf speelt zich af op een morgen in november/december.

Het tweede bedrijf speelt zich af op een morgen/middag in juli.

Het derde bedrijf, eerste scène speelt zich af, de nacht, aansluitend aan de Trekkertrek.

Het derde bedrijf, tweede scène speelt de volgende dag.

Iedere mogelijke overeenkomst met bestaande situaties en/of personen berust op louter toeval.

EERSTE BEDRIJF

Kees en Henk beiden in overal, drinken koffie aan de keukentafel.
Henk leest de Boerderij, Kees de PZC.

Kees: Moet je eens kijken, d'r is weer ingebroken op 't dorp.

Henk: Dan zal er wel wat te halen geweest zijn.

Kees: Bij de frietboer.

Henk: Oh.

Kees: Zou die veel geld hebben?

Henk: De aardappelprijs is weer gezakt.

Kees: Als ze hier maar niet komen inbreken.

Henk: Zolang de aardappels en uien niks waard zijn valt hier niks te halen.

Kees: Wat zeg je?

Henk: Man, laat je oren uitspuiten, ik zeg net, als de aardappels en uien niks opbrengen valt hier niks te halen!

Kees: Oh, had je het daar weer over.

Henk: Straks komt die voorlichter van de ZLM over een mini-camping praten.

Kees: 'k Ben er anders helemaal niet voor. Vader heeft altijd gezegd dat we het vreemde volk buiten moeten houden.

Henk: Vader is al twintig jaar dood.

Kees: Maar vader zei altijd: "Hou wat je hebt en met niemand delen".

Henk: Met niemand delen...! Toen was er nog geen ruilverkaveling. Als vader dat meegemaakt had, zou hij van kwaadheid in leven zijn gebleven.

Kees: Zouden we dat stuk van ome Arie nou echt kwijtraken?

Henk: Natuurlijk, ze hebben het gewoon onteigend.

Kees: Oh... 't was eigenlijk ook rotgrond.

Henk: Rotgrond...! 't Beste uit heel de omgeving, en nou hebben ze het aan die koeieboer gegeven... Die lui van de verkaveling hebben net zoveel verstand van grond, als een aap van aandelen. *(Katrien komt binnen met de koffie)*

Katrien: Nog koffie?

Kees/Henk: *(onverstaanbaar)* Ja. *(lezen verder)*

Katrien: Heb je het al gehoord, ze hebben bij de frietboer ingebroken.

Henk: *(kort)* Ja, dat weten we.

Katrien: 't Schijnt dat die veel zwart geld in huis had.

Henk: Wie niet.

Kees: Wij niet in ieder geval.

Henk: *(tot Katrien)* Nee, dat komt omdat we jou ook altijd zwart moeten

betalen.

Katrien: Vind dan maar eens een ander die voor een tientje per uur jullie vieze rommel opruimt en uitwast en óók nog eten kookt.

Henk: Eten koken, hu, drie maal per week sla met een gekookt ei, dat kan ik ook.

Katrien: 't Mag toch niks kosten.

Kees: Henk, hou je kop nou eens. Katrien doet ook haar best en jij lust alleen appelmoes. *(voordeurbel gaat)*

Henk: *(tegen Katrien)* Ga eens open doen.

Katrien: Wie is dat nou weer?

Kees: Eén van de ZLM.

Katrien: Wat komt die doen?

Henk: Je hoeft toch niet alles te weten.

Katrien: Dan mogen jullie toch die overals wel eens uitdoen.

Zo ontvang je toch geen mensen... *(Katrien af)*

Henk: Flauwekul.

Kees: Katrien heeft gelijk, zij weet tenminste hoe het hoort. *(Henk moppert nog wat na. Beide broers trekken hun overal uit. Henk z'n broek is volledig uit het kruis gescheurd. Hij staat met z'n achterwerk richting publiek, zodat Kees niets ziet. Overals worden over een vrije stoel gegooid. Ze gaan beiden weer zitten)* Waarom mag Katrien het niet weten?

Henk: Dan weet over een half uur het hele dorp dat we een camping beginnen.

Kees: Oh, maar ze komen het toch te weten.

Henk: Ssssst. *(Katrien en Jeroen komen binnen. Jeroen geeft een hand en stelt zich voor. Katrien blijft nieuwsgierig in een hoekje zogenaamd afstoffen)*

Kees: Dus u bent van de ZLM?

Jeroen: Dat heet tegenwoordig ZLTO.

Kees: Hoe zei je?

Jeroen: ZLTO, die nieuwe organisatie in heel Brabant en Zeeland.

Kees: Zijn die roomse varkensboeren d'r dan ook bij?

Henk: Hou je kop nou eens, met dat stomme gelul. Zeg

Katrien, moet jij niet eens gaan kijken of de aardappels nog niet koken?

Katrien: Wil meneer koffie?

Jeroen: Ja graag, zwart... *(Katrien af)*

Kees: Dus meneer is een zwartkijker, ha, ha...?

Jeroen: *(tegen Henk)* Vorige week op de vergadering van de verkaveling heb ik u nog gezien en gehoord.

Henk: Ja, dat ging over dat stuk grond van ome Arie, dat hebben ze

aan een koeieboer gegeven.

Kees: Nou, dat bos hier in de weg is veel erger.

Henk: Ja, dat wordt allemaal onkruid, stekels en brandnetels.

Kees: En dan al die wildschade.

Jeroen: Maar dat onderhouden ze ook, hoor, en het is goed voor de toeristen.

Henk: Maar straks lopen ze zo het land op, ze stelen nu al aardappels uit de grond.

Jeroen: Maar ze brengen wel voor veel mensen heel wat geld in het laatje.

Kees: Dat mag wel ook, in de zomer kun je je kont niet keren hier in de weg.

Jeroen: Maar jullie zaten dus ook aan een minicamping te denken? *(de deur gaat op een kier open, Katrien haar dienblad is zichtbaar. Ze luistert stiekem mee)*

Henk: Nou, je moet toch wat op den duur. De aardappels en de uienprijzen zijn toch ook om te huilen.

Kees: Maar de dikbillen zijn weer heel wat beter dan dat het geweest is.

Henk: Maar daar kun je Katrien nog niet van betalen.

Kees: Ja, maar toch, al dat volk op het erf...

Henk: Ze betalen er toch voor...

Jeroen: Inderdaad, ik heb het boekhoudrapport eens bekeken over de laatste jaren...

Kees: En?

Jeroen: Nou, een beetje meer financiële armslag zou u wel kunnen gebruiken.

Kees: Maar daar staat natuurlijk niet alles in.

Jeroen: Hoe bedoelt u?

Henk: Nou we verkopen nogal wat zo aan de deur.

Jeroen: Oh ja, maar u had gevraagd om de mogelijkheden van een minicamping eens op een rijtje te zetten.

Henk: Inderdaad.

Kees: Ik ben er nog niet zo voor. *(Katrien komt binnen met de koffie voor Jeroen)*

Katrien: Helemaal niks erin, hè?

Jeroen: Nee, gewoon zwart.

Katrien: Ik heb je toch niet eerder gezien? Je komt me zo bekend voor. Was jij laatst niet op Omroep Zeeland?

Jeroen: Oh, dat zou kunnen. Toen met het werkbezoek van de minister.

Henk: Wááát, ben jij met de minister op televisie geweest???

Jeroen: Nou, nou, ik was bij de ZLTO-delegatie.

Kees: Dan moet jij toch wel veel letters gegeten hebben.

Katrien: Nou, nou, we hebben hier niet iedere dag iemand van de minister aan tafel.

Jeroen: (*bescheiden*) Ik kwam er maar even op, hoor...

Katrien: En drinkt die minister ook zwarte koffie?

Jeroen: Wat???

Henk: Katrien, kookt de melk toch niet over?

Katrien: 'k Snap het wel hoor, 'k moet weg... (*Katrien af*)

Henk: Zo, waar hadden we het over?

Jeroen: De minicamping... Hebt u zelf al een idee waar u het zou willen doen?

Henk: In d'Ossewei natuurlijk.

Jeroen: De wat...?

Henk: De Ossewei, daar liepen vroeger de gesneden stieren van vader. Toen brachten die nog een berg geld op...

Kees: Ja, Ko gaf er toen al 2000 gulden voor.

Jeroen: Wie is Ko?

Kees: Ko..., ken je Ko niet? De veehandelaar hier. Die handelt in alles wat los en vast zit. Gemakkelijk, hoor. Laatst had hij nog een partij afgekeurd ondergoed van de Wolfederatie, d'r zat een steekje aan los, geloof ik. Voor bijna niks hebben Henk en ik er twaalf gekocht. Ze zitten wel wat krap, maar ja, zoiets laat je niet schieten en niemand die het ziet. (*verschuift ongemakkelijk op z'n stoel*)

Jeroen: Ja, ja, de minicamping op de Ossewei dus. Ik heb een overzicht gemaakt van de investering, de kosten en de opbrengsten.

Henk: Zo, dat is mooi.

Jeroen: Om te beginnen moet u natuurlijk een vergunning aanvragen bij de gemeente Veere.

Kees: Helemaal in Domburg. Weet je wel wat dat gemeentehuis gekost heeft?

Jeroen: (*tot Kees*) Nee... (*tot Henk*) 't Formulier heb ik al bij me.

Kees: (*doordrammend*) Twintig miljoen heeft dat gemeentehuis gekost, je kan er wel twintig hoven van kopen.

Jeroen: Wat zegt u?

Henk: Wees nou even stil, die meneer komt ook niet voor niks.

Kees: Maar daar moeten we toch niks voor betalen?

Henk: Dat moet je net denken, honderd gulden per uur...

Kees: Wááát, Ko Markusse kwam in de tijd van vader altijd voor niks...

Henk: Vroeger, vroeger hadden we een keizer...

Jeroen: Goed, maar op de minicamping terug te komen; zal ik de vergunningaanvraag dan maar behandelen?

Kees: Wie beoordeeld dat bij de gemeente?

Jeroen: B. en W. denk ik.

Henk: Dan mogen we wel hopen en bidden dat dat goed afloopt.

Jeroen: Hoezo?

Henk: Nou, als ik over die gemeente moet beginnen, dan ben je hier morgen nog niet weg.

Jeroen: Dan lijkt het me zinvol dat niet te doen. Even terug naar de minicamping, de vergunning zal ik dus doen. Maar nu heb ik hier een kostenbegroting zoals die gemiddeld geldt. *(deelt papieren uit)*

Kees: Mè, machtig. *(mond valt open van verbazing)*

Henk: Ja, ja. *(krabt achter z'n oren)*

Jeroen: Bovenaan staat dus het toiletgebouw.

Kees: Maar moet dat zoveel kosten, dat is toch nogal wat.

Henk: Dat zou makkelijk in het varkenskot kunnen.

Kees: En Ko heeft nog wel wat oude wc-potten.

Henk: En 't hoeft toch niet direct zo groot? *(Katrien komt binnen)*

Katrien: Er is er één om aardappelen...

Henk: Dat komt nou ook beroerd uit.

Katrien: Oh, dan zeg ik wel dat hij naar de buurman moet gaan.

Henk: *(springt overeind)* Ik ga wel even.

Katrien: Maar nee toch.....! Je bent helemaal uit je kruis gescheurd....

Henk: *(kijkt geschrokken achterom naar z'n broek. Kees en Jeroen lachen)* Oh, ik had het nog niet gemerkt...

Katrien: Nu ga je eerst een andere broek aantrekken, zo loop je voor gek. *(Henk mokkend af. Katrien in de deur roepend naar de aardappelklanten)* Hij komt zo, hoor, hij moet nog even zijn broek uitdoen..... *(Katrien probeert over de rug van Kees op de papieren te kijken)* Lukt het een beetje?

Kees: Ja, ja.

Jeroen: U zet lekkere koffie.

Katrien: Ja, ik doe d'r nog net als m'n moeder een beetje Buisman in. Wil je nog een kommetje?

Jeroen: Ja, graag.

Katrien: Nou, dan haal ik toch nog een bakje... *(Katrien af)*

Kees: Ik ben er toch nog niet zo voor, hoor, zo'n camping. 't Kost wel erg veel.

Jeroen: Ja, maar kijk hier, 't brengt ook heel wat op.

Kees: Ja, maar toch.

Jeroen: En u moet natuurlijk niet vergeten dat het ook best gezelligheid met zich meebrengt.

Kees: Hoe bedoel je?

Jeroen: Nou, al die mensen komen een praatje maken en 's avonds

kunt u ook eens een borreltje drinken met de campinggasten.

Kees: Ja, dat is wel aardig natuurlijk.

Jeroen: En er komen ook vaak alleenstaande vrouwen...

Kees: (*enthousiast*) Zou je denken?

Jeroen: Die gaan vaak kamperen.

Kees: Oh... (*Katrien komt binnen met de koffie en blijft rondhangen. Kees tegen Jeroen*) We moeten die papieren nog maar eens bestuderen.

Jeroen: Ja, dat lijkt me een goed idee.

Kees: Moet je niet eens even naar het weitje en het varkenshok kijken, dan krijg je ook een idee hoe we het allemaal willen gaan doen en dan kun je dat verwerken in de vergunningsaanvraag...

Katrien: Je gaat toch weer geen varkens houden, hè? Van die vieze stinkbeesten, ik moet er niet aan denken.

Kees: Laat dat nou maar aan ons over, je zult het allemaal nog wel zien en horen.

Katrien: (*kribbig*) Wat zien en horen?

Kees: (*tegen Jeroen*) Zullen we dan even gaan kijken? Henk zal nu ook wel klaar zijn. (*Jeroen en Kees af*)

Katrien: (*zet de koffiepot op het blad terug*) Nou, een lekkere vent hoor, ga ik koffie voor hem halen en dan smeert hij hem weer. Ik mocht zeker iets weer niet horen. Zijn ze nu helemaal hun verstand kwijt, van die vieze beesten. Nu zijn we er net vanaf en dan komen ze weer terug. Krijg je straks nog varkenspest en dan kun je iedere keer in een chloorbad. (*ziet dan de papieren liggen*) Wat is dat nou: "Exploitatiebegroting voor minicamping." Allemachtig, nee! Dat zal toch niet waar zijn... Twee van die vrekken en dan een camping. 't Zal toch niet waar zijn...

Ko: (*komt op in een stofjas*) Ha die Katrien, ik zag de mannen niet dus ik dacht die Katrien heeft nog wel een lekker bakje koffie voor een arme ziel.

Katrien: (*geeft Ko koffie van het blad*) Ko, je komt precies op tijd. Moet je eens horen. Nou is er een meneer van de minister gekomen en die heeft zitten praten over varkens in het varkenshok en heeft papieren gegeven over een minicamping, moet je hier eens kijken. (*geeft papieren aan Ko*)

Ko: (*haalt leesbril tevoorschijn en is zeer geïnteresseerd*) Wel wel, inderdaad, inderdaad: "Exploitatiebegroting voor een minicamping". Wel, wel, wie had dat ooit gedacht. Kees en Henk als uitbaters van een camping. Wel, wel, maar wat zei je nou over een vent van de minister?

Katrien: (*opgewonden*) Nou, er is er hier één die ik samen met de

minister op de televisie gezien heb. En nu zijn ze de Ossewei en het varkenskot aan het bekijken. En volgens mij komen er ook weer varkens.

Ko: *(snuffelt nog steeds in de papieren)* Wel, wel, ik snap alleen nog niet wat een vent van het ministerie hiermee te maken heeft. En die varkens, daar snap ik ook niets van. Zo'n minicamping kost ook wát, hè, moet je hier eens kijken, t'jonge, jonge, dat zou toch wel goedkoper kunnen.

Katrien: Oh, nou heb je nog enkel maar oude koffie gehad, ik zal wel even een verse bak zetten. *(af)*

Ko: *(al lezend)* Toiletgebouw, rioleringsaansluiting, glasbak, parkeerplaatsen, elektrische aansluiting, papierbak, afvalcontainer, wel, wel 't is wat.

Katrien: *(stuift binnen)* Weg, weg, ze komen eraan. *(Henk en Kees komen binnen)*

Ko: Goeiendag samen, wel, wel, ik dacht zo; ik zal eens even langsgaan of er nog handel is...

Henk: Nou ja, dat valt te zeggen. *(geheimzinnig)* Misschien, misschien ook niet.

Ko: Wat zei je?

Henk: *(plechtig)* We staan voor een belangrijke beslissing, Ko, en dat brengt misschien wel handel voor je mee, maar misschien ook niet.

Kees: Lul toch niet. Ko, we hebben bezoek, kun je misschien straks nog even langskomen. 't Past nu niet precies.

Jeroen: *(komt op, maakt kennis met Ko)* Jeroen Kleistamper, ZLTO.

Ko: Ko, gewoon Ko. Wel, wel, van de ZLTO.

Henk: Goed, Ko, tot straks dan maar. *(Ko af)* Nou heb je het allemaal eens gezien, hè.

Jeroen: Ja, 't ziet er prachtig uit. Beplanting is eigenlijk niet eens nodig met zo'n mooie meidoornhaag.

Kees: Ja, die heeft vader na 't water zelf nog aangeplant, met subsidie van landbouwherstel.

Jeroen: En het varkenshok is best in te richten als toiletgebouw, maar dat gaat best nog heel wat kosten; helemaal betegelen, toiletten en douches, noem maar op.

Henk: Maar het hoeft toch niet helemaal in de tegels. Een beetje gladde muren kan toch ook?

Jeroen: Nee hoor, dat kan echt niet, de gemeente stelt best hoge eisen.

Kees: Maar de burgemeester hoeft hier toch niet onder de douche?

Henk: Nee natuurlijk niet, die heeft me zo'n huis op de Kade in Veere. Die hoeft hier écht niet te douchen.

Kees: En Ko heeft nog een hele partij wc-potten uit 't Gasthuis, die zijn nog prima.

Jeroen: En verder moet u natuurlijk ook adverteren.

Kees: In welke krant zou je dat doen?

Jeroen: In de Telegraaf of zo, dat is een veel gelezen krant.

Henk: De Telegraaf, die stinkt als je hem opendoet.

Kees: En hij geeft nog af ook; als je hem gelezen hebt zijn heel je handen zwart... Nee, doe dan maar het Algemeen Dagblad.

Jeroen: En dan moet u natuurlijk nog een naam hebben voor de camping.

Henk: Een naam, dat valt niet mee, hoor.

Jeroen: Sommigen noemen hem naar de boerderij.

Kees: De Grote Geere..., nee, dat is niks.

Henk: 't Wegelink zou kunnen...

Kees: Hou toch op.

Henk: In de Bocht...?

Kees: Zo'n kromme naam heb ik nog nooit gehoord.

Jeroen: U had het net over de Ossewei, is dat niks?

Henk: Ja, dat is nog niet zo slecht.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto